

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๗๑ /๒๕๕๘

เรื่อง วางประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี

ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔/๒๔๙๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๙๙ วางระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ต่อมา มีคำสั่งกรมตำรวจที่ ๒๖/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๐๖ คำสั่งกรมตำรวจที่ ๓๙/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๐๖ คำสั่งกรมตำรวจที่ ๔๐/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๖ คำสั่งกรมตำรวจที่ ๑๑๘๔/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๒๕ และคำสั่งกรมตำรวจที่ ๘๙๒/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๒๙ ยกเลิก แก้ไขและเพิ่มเติมประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี โดยวางประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีตั้งแต่ลักษณะที่ ๑ ถึงลักษณะที่ ๕๗ ไว้ นั้น

เนื่องจากระเบียบเกี่ยวกับการแข่งขันและฝึกซ้อมยิงเป้าและหลักสูตรการยิงปืนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในลักษณะที่ ๑๑ การศึกษา การฝึกและอบรม แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีสมควรปรับปรุงให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์และรวบรวมระเบียบเกี่ยวกับการฝึกยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ในลักษณะเดียวกัน โดยแยกออกจากลักษณะที่ ๑๑ การศึกษา การฝึกและอบรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้เพิ่มความที่แนบท้ายคำสั่งนี้เป็นลักษณะที่ ๕๘ ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลตำรวจเอก

(สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ลักษณะที่ ๕๘

ระบบการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บทที่ ๑

บททั่วไป

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีนโยบายที่จะดำเนินการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจให้มีความรู้ความสามารถในการใช้อาวุธปืนปฏิบัติหน้าที่ราชการให้มีประสิทธิภาพและปลอดภัย เพื่อให้การฝึกอบรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำหนดหลักสูตรการยิงปืนไว้เพื่อถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในระเบียบนี้

“สนามยิงปืน” หมายความว่า พื้นที่ที่จัดให้มีการฝึกยิงปืนที่ประกอบด้วย แนวยิง แนวเป้า แนวกันกระสุน ในการกำหนดพื้นที่สนามยิงปืนต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้อยู่ในสนามยิงปืนและด้านนอกสนามยิงปืน ในสนามยิงปืนต้องมีกฎแห่งความปลอดภัยแสดงให้ผู้ใช้สนามยิงปืนได้เห็นอย่างชัดเจน มีพื้นที่ปลอดภัยในการตรวจอาวุธปืนก่อนเข้าใช้สนามยิงปืน สนามยิงปืนแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

ประเภทที่ ๑ สนามยิงปืนเปิด หมายความว่า สนามยิงปืนที่ไม่มีหลังคา มีอาณาเขตที่กำหนดไว้แน่นอน และต้องมีความปลอดภัย รวมถึงมุมยิงที่ปลอดภัยไม่มีการแฉลบของกระสุน ขนาดและความเหมาะสมของแนวกันกระสุนด้านหลัง แนวเป้า และด้านข้างเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างสนามยิงปืนที่ปลอดภัย

ประเภทที่ ๒ สนามยิงปืนปิด หมายความว่า สนามยิงปืนที่มีหลังคาครอบคลุมแนวยิง แนวรอยคอย หรืออยู่ภายในอาคาร มีอาณาเขตที่กำหนดไว้แน่นอน และต้องมีความปลอดภัย รวมถึงมุมยิงที่ปลอดภัยไม่มีการแฉลบของกระสุน ขนาดและความเหมาะสมของแนวกันกระสุนด้านหลัง แนวเป้า และด้านข้างเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสร้างสนามยิงปืนที่ปลอดภัย

“พื้นที่ปลอดภัย” หมายความว่า พื้นที่ที่ใช้สำหรับการตรวจอาวุธปืนของผู้ยิงหรือผู้ที่ใช้สนามยิงปืนซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัย พื้นที่ปลอดภัยต้องอยู่ในทิศทางที่ปลอดภัยจากกระสุนปืน มีขอบเขตที่ชัดเจน ควรมีราวปืนหรือโต๊ะสำหรับวางอาวุธปืนเพื่อนำอาวุธปืนเข้าและออกจากกระเปาะและนำใส่ในซองปืน รวมทั้งใช้สำหรับตรวจสอบ ถอดชิ้นส่วนประกอบ และอุปกรณ์อื่น ๆ ทำความสะอาด ซ่อมแซม บำรุงรักษาอาวุธปืน

“แนวยิง” หมายความว่า แนวที่กำหนดให้ผู้ยิงเข้าประจำที่เพื่อยิงปืน แนวยิงอาจจะทาสีที่พื้นเป็นเส้นตรงยาวตลอดแนวก็ได้

“แนวเป้า” หมายความว่า เขตที่กำหนดให้จัดตั้งเป้าปืนเพื่อยิง บริเวณหลังแนวเป้าจะต้องมีแนวกันกระสุน

“แนวกันกระสุน” หมายความว่า สิ่งที่จัดทำขึ้นหรือแนวธรรมชาติเพื่อป้องกันไม่ให้กระสุน หลุดออกไปภายนอกเขตสนามยิงปืน หรือสะท้อนกลับมายังแนวยิง แนวเป้าในสนามยิงปืน เป็นเขต หวงห้ามสำหรับทุกคนตลอดเวลา ยกเว้นได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการยิงหรือนายสนามยิงปืน

“เขตรอยยิง” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดให้ผู้ยิงรอคอยก่อนเข้าแนวยิงเพื่อยิง

“ธงแดง” หมายความว่า ธงที่ใช้สำหรับแสดงให้บุคคลทั่วไปทราบว่าเป็นบริเวณที่ปักธงแดงไว้ เป็นสนามยิงปืนจะยิงปืน เป็นพื้นที่อันตรายห้ามเข้าไปทำกิจกรรมใด ๆ ก่อนได้รับอนุญาต ธงแดง มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่า ๑ เมตร ยาวไม่ต่ำกว่า ๑.๕ เมตร การปักธงแดงควรปักเว้นระยะห่างกันประมาณ ๑๐๐ หลา ผืนธงต้องอยู่เหนือยอดไม้ให้เห็นเด่นชัด

“ผู้อำนวยการฝึก” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ควบคุม กำกับดูแล ความเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่และผู้เข้ารับการฝึก รวมทั้งการระมัดระวังอันตรายที่จะเกิดขึ้นตลอดเวลา ที่ทำการฝึก

“ผู้ควบคุมการยิง” หมายความว่า ผู้ที่มีหน้าที่ควบคุม กำกับ สั่งการการยิง เป็นเจ้าหน้าที่ มีอำนาจสูงสุดในสนามยิงปืน เป็นหัวหน้าของผู้ควบคุมช่องยิง และควบคุมการปฏิบัติของทุกคนที่อยู่ใน สนามยิงปืน ควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ดูแลในเรื่องความยุติธรรม ความถูกต้องให้เป็นไปตามกฎและกติกายิง การยิงปืนในหลักสูตรนั้น ๆ และดูแลให้เกิดความปลอดภัยสูงสุดในขณะที่มีการยิงปืน

“ผู้ควบคุมช่องยิง” หมายความว่า ผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมช่องยิง เป็นผู้ดูแลผู้ยิงในช่องยิงให้ปฏิบัติ ตามกฎการยิง และดูแลความปลอดภัยในการยิงของผู้ยิงอย่างใกล้ชิด

“นายสนาม” หมายความว่า นายสนามยิงปืนผู้ที่มีหน้าที่ควบคุม กำกับดูแลแล้วสุด คุรุภัณฑ์ สิ่งก่อสร้าง สภาพสนาม อุปกรณ์ป้องกันอันตรายในสนามยิงปืนให้เรียบร้อย ใช้การได้ดี และอยู่ในสภาพ ที่ปลอดภัยอยู่เสมอ และต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่สนามทำหน้าที่ตรวจตราดูแลภายในสนามตลอดเวลาที่เปิด ทำการ

“เจ้าหน้าที่สนาม” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่ช่วยเหลือนายสนามยิงปืน รวมทั้งมีหน้าที่ ตรวจตราดูแลภายในสนามยิงปืน

“ผู้ควบคุมอาวุธปืน กระสุนปืน และเป้า” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาอาวุธปืน กระสุนปืน และเป้า ทำบัญชีแจกจ่ายให้กับผู้ยิงในการฝึกยิงปืนครั้งนั้น ๆ

“ผู้บันทึกข้อมูล” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บันทึกข้อมูล เก็บ เรียบเรียง ป้อนข้อมูล และ เก็บรักษาบันทึกคะแนนทั้งหมด คำนวณ ตรวจสอบ และปิดประกาศผลคะแนน ดูแลให้เป็นไปด้วยความ ถูกต้องบริสุทธิ์ยุติธรรม

“ผู้ยิง” หมายความว่า บุคคลที่จะยิงปืน มีอาวุธปืนและกระสุนปืนพร้อมยิง จะต้องรับผิดชอบ ในความปลอดภัยตามข้อกำหนดของสนามยิงปืนตลอดเวลา

ข้อ ๒ หลักสูตรการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วย

๒.๑ หลักสูตรกลาง คือ หลักสูตรการฝึกยิงปืนที่ใช้สำหรับฝึกอบรมให้แก่ข้าราชการตำรวจหรือบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย

๒.๑.๑ หลักสูตรการยิงปืนพกแบบ เอ็น.อาร์.เอ. NATIONAL RIFLE ASSOCIATION (N.R.A.) ประเภทปืนพกลูกโม้และปืนพกกึ่งอัตโนมัติ

๒.๑.๒ หลักสูตรการยิงปืนเล็กยาวขั้นพื้นฐาน

๒.๑.๓ หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบ พี.พี.ซี. PRACTICAL PISTOLS COURSE (P.P.C.)

๒.๑.๔ หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้แบบสัญชาตญาณ (ไอ.พี.ที.) INSTINCTIVE PISTOLS TRAINING (I.P.T.)

๒.๑.๕ หลักสูตรการฝึกยิงปืนลูกซอง

๒.๑.๖ หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติขั้นพื้นฐาน

๒.๑.๗ หลักสูตรการฝึกยิงปืนเล็กยาว (RIFLE)

๒.๒ หลักสูตรการยิงปืนของหน่วยงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๒.๒.๑ หลักสูตรการยิงปืนพกขั้นพื้นฐาน BASIC SHOOTING COURSE (B.S.C.) ของตำรวจภูธรภาค ๔

๒.๒.๒ หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกต่อสู้ของตำรวจภูธรภาค ๔ COMBAT COURSE OF PROVINCIAL POLICE REGION ๔

๒.๒.๓ หลักสูตรการฝึกยิงปืนพกในระบบต่อสู้และป้องกันตัวภายใต้สภาวะความกดดันของกองบังคับการปราบปราม PRESSURED CIRCUMSTANCES HANDGUN DEFENSE (P.H.D.) OF CRIME SUPPRESSION DIVISION

๒.๒.๔ หลักสูตรการยิงปืนพกของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ NATIONAL RIFLE ASSOCIATION OF ROYAL POLICE CADET ACADEMY

๒.๒.๕ หลักสูตรการยิงปืนพกต่อสู้ (ซี.พี.เอส.ซี.) CONTROLLED PAIR SHOOTING COURSE (C.P.S.C.) ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

๒.๒.๖ หลักสูตรการยิงปืนเล็กยาว (RIFLE) ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

๒.๒.๗ หลักสูตรการยิงปืนพกลูกโม้ทางยุทธวิธี (ที.อาร์.ซี.) TACTICAL REVOLVER COURSE (T.R.C.) ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

๒.๒.๘ หลักสูตรการยิงปืนพกกึ่งอัตโนมัติทางยุทธวิธี (ที.พี.ซี.) TACTICAL PISTOL COURSE (T.P.C.) ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ให้กองบัญชาการหรือเทียบเท่าจัดการฝึกยิงปืนตาม ๒.๑ เป็นประจำทุกปี ส่วนการฝึกยิงปืนตาม ๒.๒ (เว้นหลักสูตรยิงปืนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ) หากกองบัญชาการหรือเทียบเท่าเห็นว่ามีความจำเป็น จะจัดให้มีการฝึกเป็นประจำหรือส่งข้าราชการตำรวจในสังกัดเข้าฝึกร่วมกับกองบังคับการปราบปรามหรือตำรวจภูธรภาค ๔ ก็ได้

ข้อ ๓ ให้หน่วยงานระดับกองบังคับการขึ้นไปที่มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดำเนินการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจทุกคนตามหลักสูตรการยิงปืนใดหลักสูตรหนึ่งตามข้อ ๒ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง กระสุนปืนและเป้าที่ใช้ในการฝึกให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อ จัดหา โดยใช้งบประมาณของหน่วยงาน

หน่วยงานอื่นนอกเหนือจากวรรคหนึ่ง หากเห็นว่ามีควมจำเป็นอาจส่งข้าราชการตำรวจในสังกัดเข้าร่วมฝึกยิงปืนกับหน่วยงานตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔ ให้กองบัญชาการหรือเทียบเท่าแต่งตั้งคณะกรรมการทดสอบความสามารถของข้าราชการตำรวจทุกหน่วยงานในสังกัดที่ผ่านการฝึกอบรม เพื่อพิจารณามอบวุฒิบัตร เครื่องหมายแม่ปืนให้กับผู้ยิงที่มีความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด

ให้คณะกรรมการที่ได้แต่งตั้งตามวรรคหนึ่งพิจารณามอบวุฒิบัตร เครื่องหมายแม่ปืนชั้นกิตติมศักดิ์ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ ได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของกองบัญชาการหรือเทียบเท่า

ข้อ ๕ กองบัญชาการหรือเทียบเท่าตามข้อ ๔ ที่มีความประสงค์จะพัฒนาหลักสูตรกลางให้เสนอไปยังกองบัญชาการศึกษามีความเห็นเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณามอบวุฒิบัตร เครื่องหมายแม่ปืนชั้นกิตติมศักดิ์ตามหลักสูตรกลางให้กับผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

๖.๑ ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการทดสอบยิงปืนของหน่วยงานเป็นเวลาครบถ้วนตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป

๖.๒ ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตรยศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี ข้าราชการพลเรือนประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการขึ้นไป ซึ่งได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่สถานฝึกอบรมการยิงปืนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๖.๓ บุคคลผู้กระทำคุณประโยชน์ให้แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นอย่างดี และต้องเป็นผู้ประกอบอาชีพสุจริตไม่มีประวัติการต้องโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ

ข้อ ๗ วุฒิบัตรของทุกหลักสูตรให้มีขนาดเป็นไปตามความเหมาะสม ออกให้โดยคณะกรรมการตามข้อ ๔ และ ๖ หรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีรายละเอียดยศ ชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้ได้รับวุฒิบัตร หมายเลขลำดับของผู้ได้รับวุฒิบัตร ชื่อหลักสูตรการยิงปืนที่ทดสอบ ประเภท และขนาดของอาวุธปืน สถานที่ที่ทดสอบ ปีพุทธศักราชที่ทำการยิง ผลคะแนน

ข้อ ๘ การประดับเครื่องหมายแผ่นดินของทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการแต่งเครื่องแบบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บทที่ ๒

ข้อบังคับสำหรับผู้อยู่ในสนามยิงปืน

ข้อ ๑ เพื่อให้การยิงปืนในสนามยิงปืนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ปลอดภัย ไม่เกิดอุบัติเหตุ หรืออันตรายใด ๆ ขึ้นจากการยิงปืน หรือการทำให้เกิดปืนลั่นโดยประมาท บุคคลที่อยู่ในสนามยิงปืนจะต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

๑.๑ พึงระลึกไว้เสมอว่าอาวุธปืนทุกกระบอกมีกระสุนปืนบรรจุอยู่ จึงให้ตรวจทันทีว่าอาวุธปืนมีกระสุนปืนบรรจุอยู่หรือไม่ ขณะตรวจต้องให้นิ้วอยู่นอกโกร่งไกปืนและหันปากลำกล้องปืนไปในทิศทางที่ปลอดภัย

๑.๒ การถืออาวุธปืนเข้าไปในสนามยิงปืนจะต้องถืออาวุธปืนตามหลักปฏิบัติและต้องเลิกบรรจุทุกครั้ง

๑.๓ ห้ามหันปากลำกล้องปืนเล็งหรือชี้ตรงไปยังบุคคล สิ่งมีชีวิต หรือสิ่งของไม่ว่าอาวุธปืนกระบอกนั้นจะบรรจุกระสุนปืนอยู่หรือไม่ก็ตาม

๑.๔ ห้ามวางอาวุธปืนไว้ ณ สถานที่ใด ๆ ที่บุคคลอื่นอาจหยิบเล่นได้

๑.๕ ห้ามยิงปืนไปยังวัตถุซึ่งอาจทำให้หัวกระสุนสะท้อนหรือแฉลบได้ เว้นแต่เป็นการยิงเป้าในช่องยิงที่จัดไว้สำหรับการยิงปืนเท่านั้น ห้ามเหนี่ยวไกปืนเล่น เว้นแต่กระทำในขณะที่ตรวจอาวุธปืนหรือขณะฝึกยิงปืน

๑.๖ ต้องใช้กระสุนปืนตามชนิดและขนาดของอาวุธปืนนั้น ๆ และก่อนบรรจุกระสุนปืนจะต้องตรวจลำกล้องปืนจนให้แน่ใจเสียก่อนว่าไม่มีวัตถุใด ๆ ขวางอยู่ในลำกล้องของปืน

๑.๗ ให้ถือว่าคำสั่งของผู้อำนวยความสะดวก ผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมช่องยิง หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้สั่งการไปเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในสนามยิงปืนเป็นเสมือนคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

๑.๘ ไม่ส่งเสียงเอะอะหรือพูดจาหยอกล้อ ล้อเลียนผู้ยิง หรือกระทำการอันศึคนองทางกาย วาจาด้วยประการใด ๆ

๑.๙ การยิงเป้าให้ยิงได้เฉพาะวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จัดทำขึ้นเป็นเป้า โดยเป่าติดตั้ง ณ ตำแหน่งที่จัดไว้สำหรับติดตั้งเป้า ห้ามใช้วัตถุอื่นใดวางตั้งแทนเป้า

๑.๑๐ การส่งอาวุธปืนให้ผู้อื่น ถ้าเป็นอาวุธปืนพกกลุ่กไม่ให้เกิดลูกไม่ไว้ ส่วนอาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ปืนกลมือ หรือปืนเล็กยาวให้นำของกระสุนปืนออกจากตัวปืน แล้วดึงลำเลื่อนหรือลูกเลื่อนแล้วแต่ประเภทของปืนค้างไว้ ส่วนปืนลูกซองยาวให้กระชากลำเลื่อน เปิดรังเพลิงค้างไว้ แล้วส่งด้ามปืนให้ปากลำกล้องปืนอยู่ในทิศทางซึ่งพ้นสนาม

ข้อ ๒ ผู้จะยิงปืนในสนามยิงปืนนอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎแห่งความปลอดภัยในข้อ ๑ แล้ว จะต้องถือปฏิบัติดังต่อไปนี้โดยเคร่งครัดอีกด้วย

๒.๑ เมื่อจะยิงปืนในสนามยิงปืนต้องมีผู้ควบคุมการยิงด้วยทุกครั้ง และให้ถือว่าผู้ควบคุมการยิงเป็นผู้รับผิดชอบความปลอดภัยในเขตสนามยิงปืน ดังนั้น ในขณะที่ฝึกยิงปืนหรือทดสอบยิงปืนบุคคลใด ๆ ในเขตสนามยิงปืนต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำของผู้ควบคุมการยิงอย่างเคร่งครัด จะขัดขืนหรือโต้แย้งด้วยประการใด ๆ ไม่ได้

หากปรากฏว่าผู้ใดไม่เชื่อฟังหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง คำแนะนำของผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมการยิงมีอำนาจสั่งผู้นั้นออกไปจากบริเวณสนามยิงปืนได้ทันที หากยังดื้อดึง ขัดขืนไม่ปฏิบัติตามให้นำผู้นั้นออกจากสนามยิงปืนทันที แล้วให้ผู้อำนวยความสะดวกผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดเพื่อดำเนินการทางวินัย หากไม่ได้เป็นข้าราชการตำรวจก็ให้ดำเนินการตามกฎหมาย

๒.๒ ผู้ที่จะยิงปืนก่อนที่จะเข้าไปในเขตพื้นที่การยิงปืน จะต้องเข้าไปยังพื้นที่ปลอดภัยเพื่อตรวจอาวุธปืน หรือนำอาวุธปืนเข้าและออกจากกระเป๋ายิงปืนและนำใส่ในซองปืน

๒.๓ ผู้ยิงจะต้องชี้ปากลำกล้องปืนตรงไปทางเป้าตลอดเวลาที่ยิง เว้นแต่เป็นเวลาที่อยู่ในท่าถือปืน ตรวจอาวุธปืน

๒.๔ ห้ามผู้ยิงบรรจุกระสุนปืนก่อนที่จะได้รับคำสั่งให้บรรจุกระสุนปืนจากผู้ควบคุมการยิง

๒.๕ ขณะที่อยู่ในสนามยิงปืนและยังมีได้ยิงหรือยิงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ยิงถือปฏิบัติ ดังนี้

๒.๕.๑ ปืนพกลูกไม่ ให้พลิกลูกไม่เปิดออกจากโครงปืน

๒.๕.๒ ปืนเล็กยาวหรือปืนพกกึ่งอัตโนมัติ ให้ถอดซองกระสุนปืนออกจากตัวปืนและดึงลูกเลื่อนหรือกระชากลำเลื่อนมาข้างหลังค้ำไว้ให้เห็นช่องคัดปลอกกระสุนปืน เพื่อตรวจว่าไม่มีกระสุนปืนหลงเหลืออยู่ในรังเพลิง

๒.๕.๓ ปืนลูกซองยาว ให้กระชากลำเลื่อน เปิดรังเพลิง เพื่อเลิกบรรจุกระสุนปืน

๒.๕.๔ อาวุธปืนยาวที่นำเข้ามาในสนามยิงปืน เมื่อไม่ได้ใช้ยิงต้องนำอาวุธปืนยาววางไว้ที่ราวปืนเท่านั้น เมื่อจะใช้ยิงจึงสามารถนำออกมาจากราวปืนได้

๒.๖ ก่อนออกจากสนามยิงปืน ให้ผู้ยิงเลิกบรรจุกระสุนปืนและตรวจอาวุธปืนให้แน่ใจเสียก่อนว่าไม่มีกระสุนปืนบรรจุอยู่

๒.๗ เมื่อต้องหยุดยิงชั่วคราว ให้ผู้ยิงลดนกกปืนหรือห้ามไกปืน เลิกบรรจุหรือวางปืนไว้บนที่วางปืนอยู่ในลักษณะที่ปลอดภัย โดยให้ปากลำกล้องปืนชี้ไปยังแนวเป้า

๒.๘ ในขณะที่กำลังมีผู้ยิงปืน ห้ามผู้ใดออกไปอยู่ข้างหน้าแนวยิง แนวเป้า เว้นแต่ผู้ควบคุมการยิงจะสั่งให้ผู้ยิงทุกคนหยุดยิง วางปืน เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้ว จึงสั่งให้เข้าไปได้

๒.๙ ผู้ที่ยังไม่ได้รับคำสั่งจากผู้ควบคุมการยิงให้เข้าประจำช่องยิง จะต้องอยู่เฉพาะในเขตรอยิงบริเวณที่สนามยิงปืนได้จัดไว้ให้เท่านั้น เว้นแต่ผู้ควบคุมการยิงและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเท่านั้นที่มีสิทธิเข้าไปในแนวยิงได้

๒.๑๐ ผู้ยิงจะต้องเข้าประจำช่องยิงที่ผู้ควบคุมการยิงได้จัดให้เท่านั้น ห้ามเปลี่ยนแปลงหรือสลับช่องยิง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ควบคุมการยิง

๒.๑๑ ในกรณีที่มีผู้ยิงนำอาวุธปืนหรือกระสุนปืนส่วนตัวเข้ามาในสนามยิงปืนเพื่อใช้ในการยิงให้นำอาวุธปืนและกระสุนปืนดังกล่าวไปให้ผู้ควบคุมการยิงหรือเจ้าหน้าที่ตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดของสนามยิงปืนหรือหลักสูตร หากอาวุธปืนและกระสุนปืนไม่เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดของสนามยิงปืนหรือหลักสูตร ผู้ควบคุมการยิงมีอำนาจสั่งห้ามผู้ยิงใช้อาวุธปืนและหรือกระสุนปืนดังกล่าวในสนามยิงปืน

๒.๑๒ เมื่อมีความสงสัยใด ๆ เกิดขึ้นในสนามยิงปืน ให้ผู้สงสัยสอบถามผู้ควบคุมการยิงได้

๒.๑๓ เมื่อผู้ยิงมีความประสงค์จะถอดชิ้นส่วนของอาวุธปืนและอุปกรณ์อื่น ๆ ทำความสะอาด ซ่อมแซม บำรุงรักษาอาวุธปืน จะต้องกระทำในพื้นที่ปลอดภัยเท่านั้น

๒.๑๔ ห้ามนำเครื่องกระสุนปืนทุกชนิดเข้าไปยังพื้นที่ปลอดภัยโดยเด็ดขาด

ข้อ ๓ ระเบียบของสนามยิงปืน มีดังต่อไปนี้

๓.๑ ห้ามผู้ไม่เกี่ยวข้องกับกรยิงปืนเข้าไปอยู่ในเขตการยิงปืน (เขตรอยิง แนวยิง แนวเป้า แนวกันกระสุน) ของสนามยิงปืนในระหว่างที่กำลังยิงปืนอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากประธานกรรมการทดสอบหรือผู้ควบคุมการยิงของสนามยิงปืน

๓.๒ การทดลองหรือการตรวจสอบอาวุธปืน หรือการฝึกอบรมหรือการทดสอบการยิงปืนทุกครั้ง จะต้องกระทำภายใต้การควบคุมและคำแนะนำของผู้ควบคุมการยิง

๓.๓ ห้ามนำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปภายในสนามยิงปืน

๓.๔ ห้ามนำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เข้าไปภายในสนามยิงปืน

๓.๕ ห้ามผู้ยิงเสพสุราหรือของมีเมาทุกชนิดเข้าไปภายในสนามยิงปืน

๓.๖ ผู้ยิงจะต้องสวมใส่เครื่องป้องกันสายตาและเครื่องป้องกันเสียงทุกครั้งเมื่อเข้ายิงปืนหรือในบริเวณเขตรอคอย

ข้อ ๔ หลักปฏิบัติสำหรับผู้ควบคุมการยิง ผู้ควบคุมช่องยิง มีดังต่อไปนี้

๔.๑ ต้องอยู่ประจำที่ ตรวจตราการปฏิบัติทั้งหมดภายในแนวยิง เขตรอยิง แนวเป้า โดยใกล้ชิดตลอดเวลา

๔.๒ รับผิดชอบการปฏิบัติต่าง ๆ ในแนวยิง เขตรอยิง แนวเป้า ตลอดจนป้องกันและบรรเทาอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น